

DE DIFFERENTIAL

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ο κατάλογος τυπώθηκε με την ευκαιρία της έκθεσης «De Differentia που φιλοξενήθηκε στο ΚΠΙΣΝ, από τις 3 Απριλίου έως τις 10 Μαΐου του 2019.

This catalogue was published on the occasion of the exhibition “De Differentia” that took place in SNFCC from April 3th to May 10th 2019.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΡΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ
Ρεγγίνα Αργυράκη

CURATOR
Regina Argyraki

ΣΥΝ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ
Τζίνη Γεννηματά

CO-CURATOR
Jeannie Yennimata

ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΑΝΑΡΤΗΣΕΩΝ ΕΚΘΕΣΗΣ
Διονύσης Κεβάνης

EXHIBITIONAL TECHNISIAN
Dionysis Kevanis

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ
Δρ. Κατερίνα Καραγιάννη

TRANSLATIONS
Dr. Katerina Karayianni

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Γ. Κωστόπουλος Γραφικές Τέχνες ΑΕ

PRINTING
G. Kostopoulos Graphic Arts SA

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ
Libro d'oro

BINDING
Libro d'oro

Οι μεταφράσεις των κειμένων έγιναν αφιλοκερδώς -όπως πάντα- απο την Διδάκτορα φιλοσοφίας Κατερίνα Καραγιάννη

The translations of the texts were done - as always- pro bono by the Doctor of Philosophy Katerina Karayianni

ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ:

Της Περιφέρειας Αττικής
Του Τμήματος Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ και του Εργαστηρίου Εφαρμοσμένης Φιλοσοφίας του ΕΚΠΑ

ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΜΠΡΑΞΗ:

Της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών και της Ελληνικής Φιλοσοφικής Εταιρείας

ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ:

Του Κέντρου Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος

ΕΞΩΦΥΛΛΟ

Hieronymus Bosch
the Garden of Earthly Delights
(Λεπτομέρεια)

DE DIFFERENTIA

**Μήνυμα του Προέδρου
της Δημοκρατίας
Κ. Προκόπιου Παυλόπουλου**

Αθήνα, 20.3.2019

*«Ο αγώνας κατά του ρατσισμού
είναι και αγώνας υπέρ της Ευρωπαϊκής
Δημοκρατίας και του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού».*

...εμείς, οι Έλληνες, οφείλουμε, μαζί με όλα τα άλλα Κράτη-Μέλη της Ευρωπαϊκής μας Οικογένειας, να εργασθούμε, συνειδητά και με ζήλο, για την Ευρωπαϊκή Ενοποίηση και την Ευρωπαϊκή Ολοκλήρωση. Ήτοι για την διαμόρφωση του τελικού Ευρωπαϊκού Οικοδομήματος, πάνω στις βάσεις της ομοσπονδιακού τύπου ένωσης και της Αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας, με πλήρη σεβασμό όλων, ανεξαιρέτως, των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Ενόψει μάλιστα των κρίσιμων προσεχών Ευρωεκλογών, έχουμε κοινό ιστορικό χρέος, με βάση την παράδοση που μας κληροδότησαν οι «Πατέρες» της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τους λόγους, για τους οποίους αποφάσισαν την ίδρυσή της, να την υπερασπισθούμε σθεναρά και να συνεργασθούμε, με ειλικρίνεια και αποφασιστικότητα, για να εξουδετερώσουμε τα μορφώματα επικίνδυνου λαϊκισμού και ρατσισμού, που ξεπήδησαν σε πολλά Κράτη-Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επιβουλεύονται, ευθέως και απροκαλύπτως, το Ευρωπαϊκό Οικοδόμημα, την Ευρωπαϊκή Δημοκρατία και τον Ευρωπαϊκό Πολιτισμό.

Αυτός ο ρόλος ανήκει a fortiori σ' εμάς, τους Ευρωπαίους, δοθέντος ότι άλλες Δυνάμεις αδυνατούν ή δεν θέλουν να διαδραματίσουν τον ρόλο αυτό, καίτοι η ιστορική τους προοπτική το επιβάλλει. Και αναφέρομαι, κατ' εξοχήν, στον ρόλο υπεράσπισης ιδίως των αρχών και των αξιών της Ειρήνης, του Ανθρωπισμού, της Αλληλεγγύης, της Δημοκρατίας και της Δικαιοσύνης, κατ' εξοχήν δε της Κοινωνικής Δικαιοσύνης.

**A Message from the President
of the Greek Republic,
Mr. Prokopis Pavlopoulos**

Athens, 20.3.2019

*“The struggle against racism
is also a struggle for the European
Democracy and Culture”.*

Us, Greeks, together with all the other State- Members of the European Family, ought to work consciously and heartedly for the European Unification and Completion. In other words, for the formation of the final European Structure on the basis of a federal-type union and of Representative Republic with due respect to each and every fundamental Human Right.

Moreover, in view of the critical forthcoming euro-elections, it is a common historical duty, based upon the tradition inherited by the “Fathers” of the European Union as well as upon the reasons leading to its foundation, to defend it vigorously and to co-operate honestly and decisively in order to eliminate the growths of dangerous popularism and racism, rising in several State-Members of the European Union, scheming directly and flatly against the European Structure, Democracy and Culture.

This role belongs to us, Europeans a fortiori, given the fact that no other Power is able or willing to play this role, although the historical perspective actually demands it. I am referring mostly to the role of defending the principles and the values of Peace, Humanitarianism, Solidarity, Democracy and Justice, particularly of Social Justice.

Η Ομοιομορφία των Ολοκληρωτισμών και άλλες Τρομακτικές Ιστορίες

Γιάννης Μουζάλας

Πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής του Προγράμματος De Differentia.

Η Ευρώπη του Διαφωτισμού και των μεγάλων κοινωνικών Επαναστάσεων. Η Ευρώπη των Reich και του Ολοκληρωτισμού. Η Ευρώπη, ή «σκοτεινή» ήπειρος των πολέμων. Η Ευρώπη της αποικιοκρατίας. Η Ευρώπη της Επιστήμης, του Κοινωνικού Κράτους, του Κράτους Δικαίου.

Μετά το επιστημονικοφανώς αισιόδοξο τέλος του 20ου αιώνα σήμερα η Ευρώπη φαίνεται ξανά να επιστρέφει στην ομφαλοσκοπική εσωστρέφεια και στο μίσος προς το αλλότριο, ενώ τα εισοδήματα, το κοινωνικό Κράτος, το Κράτος Δικαίου υποχωρούν βίαια.

Ο πολίτης της Ευρώπης απομακρύνεται από την προσδοκία να γίνει Ευρωπαίος πολίτης. Χάνοντας αυτή την οραματική προοπτική και προκειμένου να έχει ταυτότητα επανεγκλωβίζεται σε «εθνικές» ταυτότητες. Προσπαθεί όχι να αυτοπροσδιοριστεί, αλλά να προσδιοριστεί κυρίως μέσα από την αντίθεση –μίσος προς τον Διαφορετικό, τον Εχθρό. Αδιέξοδο. Γιατί όπως οι επιστήμονες και οι ποιητές γνωρίζουν, όλα είναι Διαφορετικό.

Μέγα-Πόλεις (megacities των νεοαναλυτικών κοινωνιολόγων), παγιώνονται με τρομακτική ταχύτητα στην Ευρωπαϊκή γεωγραφία και την γεωγραφία της Ταυτότητάς μας. Θρυαλλίδες εντελώς διαφορετικών αστικών φυλών με αλλότριες κουλτούρες αναγκάζονται να συνυπάρχουν, εγκαθιστώντας νόμιμους ή ημι-νόμιμους κανόνες και συμπεριφορές συνεννόησης.

Τώρα πλέον όλη αυτή η ιστορία φαίνεται να καταλήγει σε ολόκληρες περιοχές, υπερκείμενες των αρχικών πόλεων-υποδοχέων. Περιοχές μωσαϊκά στοιχείων ένδυσης, εθίμων, χρωμάτων, διατροφικών συνηθειών, οσμών και κυρίως οπτικών σημάτων και ηρωϊκών προτύπων. Τέτοια μωσαϊκά, όσο ενδιαφέροντα ή συναρπαστικά κι αν δείχνουν, εγκυμονούν υφέρπουσα βία, αποκλεισμούς και κοινωνικές παθογένειες. Η διαχείριση των τριβών και η άμβλυση της οξύτητας με σεβασμό και κατανόηση των διαφορών εγείρεται ως κάρδιο αίτημα της σύγχρονης πολυ-πολιτισμικής κοινωνίας.

Δώδεκα Διεθνείς Καλλιτέχνες και Δάσκαλοι αντιτάσσουν τις οπτικές δομές τους σε αυτόν τον ορυμαγδό, συνεπικουρούμενοι από την αμιγώς γυναικεία ματιά τεσσάρων γυναικών-δημιουργών.

Και καλούν επιστήμονες, πολιτικούς, ακτιβιστές, μουσικούς, κοινό να συνομιλήσουμε με τα έργα. Να διερευνήσουμε και να επανατοποθετήσουμε τα αίτια της απόρριψης του διαφορετικού.

Μια έκθεση –έκκληση δηλαδή για επιστροφή στην ψύχραιμη και αναστοχαστική θεώρηση των πραγμάτων.

Δεν μπορούμε παρά να ανταποκριθούμε, από καρδιάς και άμεσα.

The uniformity of totalitarianisms and other horror stories

Ioannis Mouzalas

President of the Organizing Committee of the DE DIFFERENTIA Project.

Europe of the Enlightenment and of the Big Social Revolutions. Europe of the Reich and of Totalitarianism. Europe, the “Dark” continent of Wars. Europe of Colonialism. Europe of Science, of Social State, of a State of Justice.

After the seemingly scientific and promising end of the 20ieth century, Europe seems to be returning once again to a fatalistic introversion and to hating what’s different, while the income, the social state and the state of justice are violently declining.

The citizen of Europe is gradually pushed away from the expectation of becoming a European citizen. Losing this visionary perspective, and struggling to hold on to an identity, the citizens are again trapped within “national” identities, trying not to actually determine themselves but rather to be determined by the conflict - the hatred against the Different, the Enemy. It is a Dead end. Because, as is well known by both scientists and poets, everything is Different.

Big Cities (megacities according to neo-analyst sociologists) are established, frighteningly fast within the European geography and the geography of our Identity. Sparks of quite dissimilar urban tribes of several different cultures are forced to co-exist, establishing legal or semi-legal rules and behaviours of communication.

Today, this whole situation, with New York and Paris being the chief examples, seems to end up into whole areas spreading within the basic city-receptors. These areas are in fact mosaics of different elements of clothing, customs, colors, nutritional habits, smells, but mostly of visual signs and heroic patterns. Such mosaics, however interesting or fascinating they might seem to be, may very well be pregnant with smouldering violence, exclusions and social pathogenic phenomena. Handling the frictions and blunting the heat with due respect and understanding of the differences, is raised as an acute demand of the contemporary multi-cultural society.

Twelve International Artists and Teachers are opposing their own visual structures against this rumble, helped by the clearly feminine look of four women-artists and creators.

They are inviting scientists, politicians, activists, musicians along with the public to converse with the works themselves. To explore and restate the causes for the rejection of what’s different.

In other words, it is an exhibition-appeal for our way back to a cool and retrospective look upon things.

We could not possibly refuse to respond wholeheartedly and immediately.

P.S. I’m talking to you using tales and parables

As they’re sweeter to the ear
And horror cannot be discussed

For it’s alive,

For it’s silent and moving

Dripping in day time, dripping in our sleep

Reminding Pain...

G. SEFERIS, LAST STATION

Υ.Γ. Κι αν σου μιλώ με παραμύθια και παραβολές είναι γιατί τ’ ακούς γλυκότερα κι η φρίκη δεν κουβεντιάζεται γιατί είναι ζωντανή, γιατί είναι αμίλητη και προχωράει στάζει τη μέρα, στάζει στο ύπνο μνησιπήμων πόνο...

Γ. ΣΕΦΕΡΗΣ, ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

De Differentia: Μπροστά στα διακυβεύματα των Μέγα-πόλεων

Ρένα Δούρου

Περιφερειάρχης

Περιφέρεια Αττικής

Μέγα-Πόλεις, Μητροπόλεις, παγκόσμιες πόλεις (global cities), μεγαλουπόλεις: τα τελευταία χρόνια ακόμη και έννοιες που συναντιόνταν ήδη από τον 19ο αιώνα, αρχίζουν να λαμβάνουν ξεχωριστά χαρακτηριστικά. Χαρακτηριστικά που συχνά παραπέμπουν σε μια πανσπερμία κοινωνικών δομών, οι οποίες σηματοδοτούν νεο-αναδυόμενες κοινωνικές, οικονομικές αλλά και χωροταξικές ταυτότητες πολιτών. Πολιτών όμως ενός νέου είδους, θα μπορούσε να πει κανείς: χωρίς ιδιαίτερους δεσμούς με την πόλη, το κοινωνικό-πολιτικό της σύστημα, τις συγκλίνοσες αναφορές ενός κοινού ζην. Είτε πρόκειται για σύγχρονους απόκληρους (εξαιτίας π.χ. σαρωτικών συνεπειών οικονομικής κρίσης) είτε για τους πρόσφυγες / μετανάστες (λόγω κλιματικής αλλαγής ή εμπόλεμων καταστάσεων), μεγάλα ρεύματα ανθρώπων επιλέγουν να εγκατασταθούν πέριξ, γύρω από μεγάλες πόλεις – στην Ευρώπη, τη Λατινική Αμερική και όχι μόνο – δημιουργώντας νέες χωροταξικές, κοινωνικές, πολιτικές, οικονομικές πραγματικότητες.

Θέτοντας παράλληλα με επείγοντα τρόπο θέματα ένταξης τους σε ήδη κατακερματισμένες κοινωνίες εξαιτίας των αποσαθρωτικών πολιτικών λιτότητας και δημοσιονομικών περιορισμών, που έχουν πρωτίστως πλήξει τα κοινωνικά αγαθά που είχαν συνεκτική επιρροή στην κοινωνία. Δεν είναι έτσι τυχαίο ότι διανοητές όπως ο Τόνι Τζουντ, ο Ζίγκμουντ Μπάουμαν, ο Ντάνιελ Ντόρλινγκ θέτουν στο επίκεντρο των αναλύσεών τους την ανατομία των ανισοτήτων που γίνονται ολοένα και βαθύτερες και αφορούν ολοένα και περισσότερους, καθιστώντας τις μεγάλες πόλεις σε όλα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη, σύγχρονα, ατελέσφορα όμως, “κωνευτήρια” ανθρώπων, παραδόσεων, πολιτισμών, εθίμων, σε ένα πλαίσιο αυξανόμενης πολυεπίπεδης ανισότητας. “Όσο οι άνθρωποι πολώνονται γεωγραφικά, αρχίζουν να γνωρίζουν όλο και λιγότερα, ενώ φαντάζονται όλο και περισσότερα, ο ένας για τον άλλον”, γράφει χαρακτηριστικά ο Daniel Dorling (“Injustice: why social inequality persists”).

Η Αττική ως Περιφέρεια – υποδοχέας, μέγα-χώρος “φιλοξενίας” πολλών και πολλαπλών ρευμάτων προσφύγων / μεταναστών από πολλές και διαφορετικές “μήτρες” προέλευσης, αντιμετωπίζει τα διακυβεύματα που θέτει το φαινόμενο των σύγχρονων μωσαϊκών των μέγα-πόλεων, μέγα-περιφερειών. Χωρίς λύσεις – προκάτ (ευτυχώς), σε αναζήτηση όλων εκείνων των συνδετικών σημείων, που χωρίς αποκλεισμούς, απορρίπτοντας τον ξενοφοβικό, ρατσιστικό λόγο, που επιστρέφει δριμύτερος με όχημα την άγνοια και την αδιαφορία, η Αττική μπορεί να γίνει εφελτήριο και αντικείμενο για επιστημονική δράση, εικαστική παρέμβαση με κοινό στόχο: την κατανόηση και τον σεβασμό του διαφορετικού, ειδικά σήμερα. Στην κατεύθυνση αυτή, το κάλεσμα που προτείνουν δέκα διεθνώς αναγνωρισμένοι εικαστικοί δημιουργοί και καθηγητές, θέτοντας το ερώτημα, ψύχραιμα και αποστασιοποιημένα, «Γιατί μισούμε το διαφορετικό;», μπορεί να αποδειχθεί λυτρωτικό και χειραφετικό μαζί.

De Differentia: Facing the risks Of mega-cities

Rena Dourou

Regional Governor

of Attica

Mega-cities, Metropolis, Global cities, Big cities: during the past few years certain concepts that were already used in the 19th century, have gradually acquired special characteristics. Characteristics that quite often refer to a welter of social structures, which signal newly-emerging social, financial as well as land-planning civilian identities. However, it could be said that these are citizens of a new kind: they have no special bonds with the city, with its sociopolitical system, with the converging references of common living. Whether consisting of contemporary outcasts (due to the sweeping consequences of the economic crisis) or of refugees/immigrants (due to climatic changes or warring conditions), there are large masses of people choosing to settle down around big cities (in Europe, America and other areas), creating new land-planning, social, political and financial realities.

The above fact also urgently raises issues of these people’s incorporation within societies already splintered because of weathering policies of austerity and fiscal restrictions that have mainly struck the social goods which used to have a cohesive impact upon society. Therefore, it is not by chance that thinkers such as Tony Jude, Zygmunt Bauman, Daniel Dorling focus their analyses on the anatomy of the inequalities getting deeper and deeper and influencing more and more people, rendering the big cities all around the globe contemporary, yet fruitless “melting-pots” of people, traditions, cultures and customs within a framework of increasingly complex inequality.”The more geographically polarized people get, the less they gradually know about each other; instead, they start imagining more and more”, as Daniel Dorling characteristically quotes. (“Injustice: Why social inequality persists.”)

Attica, being the Region-Receptor, a mega-space hosting many and multiple masses of refugees/immigrants coming from various “wombs” of origin, faces the risks posed by the phenomenon of the contemporary mosaics of mega-cities, of mega-regions. Fortunately, without resorting to ready-made solutions and in search of all possible connecting points, without any exclusions, rejecting the xenophobic, racial manner of speech, coming sharper than ever due to ignorance and apathy, Attica can become a starting point and a field for scientific action and artistic inrush aiming at the understanding and the respect of what’s different, especially today. In such a direction, the fact that ten internationally acknowledged artists and professors dispassionately and remotely pose the question “Why do we hate what’s different?” may turn out to be both liberating and emancipating.

Ανεπιγνώστως και Ανεπαισθήτως

Ρεγγίνα Αργυράκη – Χριστοδουλίδη

Επιμελήτρια

Καθηγήτρια Φιλοσοφίας της Τέχνης

Σχολή Καλών Τεχνών-ΑΠΘ

Τι σημαίνει το να είσαι διαφορετικός; Μήπως πως αυτοπροσδιορίζεσαι ενάντια στην περιβάλλουσα ομοιομορφία; Ή ότι σε ετεροπροσδιορίζουν οι άλλοι, ενώ εσύ αίφνης ανακαλύπτεις πως «ανεπαισθήτως με έκλεισαν από τον κόσμον έξω;» Οι Σχολές Τέχνης είναι συνήθως ετερογενείς σε σχέση με τα λοιπά πανεπιστημιακά τμήματα. Αφ' ενός λόγω του γνωστικού αντικειμένου. Κανείς δεν προσπαθεί να τις συνδέσει με τις αγορές. Αφ'ετέρου εξ' αιτίας του διδακτικού προσωπικού. Οι Δάσκαλοι πέραν των εργαστηρίων διδάσκουν και με το οπύς και με τις σημαίνουσες χειρονομίες της ζωής τους.

Η πρώτη μεταπολιτευτική γενιά εικαστικών που έγιναν καθηγητές, η γενιά του '80, ανέδειξε κάποιους από τους σημαντικότερους σε επίπεδο δυτικού κόσμου δημιουργούς της χώρας. Αυτοί επανατοποθέτησαν τα προβλήματα οπτικοποίησης της αντιληπτικής πληροφορίας μέσα από μεγάλο εύρος κατασκευαστικών εργαλείων. Ωστόσο ποτέ δεν παραιτήθηκαν από την χρήση του σχεδίου ως οργάνωσης των δομικών στοιχείων του αισθητικού αποτελέσματος, θεωρώντας τους εαυτούς τους επιγόνους και συνομιλητές των μεγάλων προπατόρων της Συντεχνίας τους. Έτσι ποτέ δεν υποκατέστησαν την απεύθυνση στο βλέμμα του θεατή με μιαν αφήγηση, καθώς γνωρίζουν πως η οπτική παιδεία παρέχει στον αντιλήπτορα πρωτογενές υλικό. Υλικό-εφαλτήριο για κριτική αντιμετώπιση και εκτόνωση των εύκολων θυμικών αντιδράσεων που προκαλούν οι εντυπωσιακές εικόνες της διαφήμισης και της επιδερμικής δημοσιογραφίας.

Τα τελευταία χρόνια που τα οπτικά δεδομένα της χαοτικής και συγκεχυμένης πληροφορίας φαίνεται να κατασκευάζουν την κοινωνική πραγματικότητα και τους νέους κοινωνικούς ρόλους, το μίσος προς το ανοίκειο και το μη αναμενόμενο γίνεται εύκολο μέσο κοινωνικού αυτοματισμού. Οι Σχολές Τέχνης αποφαίνονται πως τούτο εκτοξεύεται από την έλλειψη οπτικής παιδείας, τέτοιας που θα επέτρεπε στον μέσο πολίτη να αποδομή και να αξιολογή ψύχραιμα το τι βλέπει.

Δώδεκα σημαντικοί καλλιτέχνες και δημιουργοί της γενιάς του '80, συνάδελφοι και γνώριμοί μου από τα φοιτητικά μας χρόνια και εγώ μαζί τους, αρχίσαμε τον Μάιο του 2018 μια συζήτηση για την ταυτότητα και την ποιότητα του μίσους προς το ετερογενές με τον γιατρό Γιάννη Μουζάλα, κάποιον που κατά τεκμήριο έχει αγγίξει, μυρίσει και γευτεί τα αποτελέσματα της βίας σε μεγάλη κλίμακα. Με κάποιον που είδε την Σχολή Καλών Τεχνών της Καμπούλ να λειτουργή, ενώ ο γύρω κόσμος κατέρρευε. Μέσα από τούτο το διάλογο που τελικά επεκτάθηκε και στους μαθητές

μας, προέκυψε η ιδέα αυτής της έκθεσης και όσων την πλαισιώνουν. Μετά την πρότασή μας, ο Νίκος Μανωλόπουλος Διευθύνων Σύμβουλος του ΚΠΙΣΝ, σήκωσε το γάντι πολύ ευφάνταστα και γενναία, καθώς την ενέταξε εκεί που θα μπορούσε να λειτουργήσει εκρηκτικά. Μέσα σε χώρο ζωντανό, συνεχώς χρηστικό, κινητικό και πολύχρωμο: το κτήριο της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος στο ΚΠΙΣΝ. Τα έργα έρχονται να συναντήσουν τους θεατές - αναγνώστες, αντί να περιμένουν την επιτούτου επίσκεψη. Η Τέχνη αποφασιστικά επεμβαίνει στην στοχαστική ζωή, ενώ τέσσερις πολύ σημαντικές γυναίκες εικαστικοί (δασκάλες και οι ίδιες) συνεικονορούν με την αμιγώς θηλυκή ματιά τους στην έγερση του κραυγαλέου ερωτήματος «Γιατί;»

Ως εκ τούτου ευχαριστούμε, το προσωπικό του ΚΠΙΣΝ και οπωσδήποτε τον Διευθύνοντα Σύμβουλο.

Η Έκθεση με το παρακολούθημα των συζητήσεων σε στρογγυλά τραπέζια που έπονται και με το συμφωνικό έργο του Ελευθέριου Καλκάνη "Cantata for the Lost Species" που θα ακουστεί στο πλαίσιό της, αρθρώνει καθαρά πως ο καιρός της ανοχής για το μίσος προς την διαφορετικότητα που την σκοτώνει με μύριους τρόπους πρέπει να πάψει.

Έφτασε η ώρα της Αντίδρασης.

Unknowingly and Imperceptibly

Regina Argyraki-Christodoulides

Curator

Professor of Philosophy of Art,
School of Fine Arts AUTH

What does really “being different” mean? Is it that one actually defines oneself against the surrounding sameness, or that one is in fact defined by others, whereas one all of a sudden realizes” having been imperceptibly shut out of the world”? Art Schools are usually dissimilar compared to other university departments. Firstly, due to their cognitive object. They are not associated with Markets. Secondly because of their teaching staff. Apart from their studios, Teachers also teach through their opus as well as through their significant life gestures.

The first political change-over generation of the artists who also took up teaching, the 80’s generation, showcased some of the country’s most significant creators on the western-world level. These artists restated the issues of visualizing the perceptive information through a large spectrum of constructing tools. However, they never gave up the use of drawing as a means of organizing the structural elements of the aesthetic result, considering themselves descendants and interlocutors of the great forefathers of their guild. Thus, they never replaced addressing the spectator’s look with a narration, as they acknowledge that visual education supplies the perceptor with primary material. A material-starting point for the critical confrontation and relief of the easy emotional reactions caused by the impressive images of advertisement and superficial journalism.

During the past few years, the visual data of chaotic and vague information seem to actually construct our social reality and our new social roles, rendering the hatred against the unfamiliar and the unexpected quite easy to settle through social automation. Art Schools declare that this is so due to the lack of visual education, a kind of education that would allow the average citizen to deconstruct and calmly evaluate what they are actually looking at.

Twelve significant artists and creators of the 80’s generation, colleagues and friends of mine since the University years and myself as well, started a conversation in May 2018, upon the identity and the quality of the hatred against what’s different, together with doctor Ioannis Mouzalas, a man who has actually touched, smelt and tasted the results of violence on a large scale. A man who witnessed Kabul’s School of Fine Arts working while the world around was falling apart. Through this very dialogue, which also gradually spread among our students, sprang the idea of this exhibition as well as of everything and everyone about it. In response to our suggestion, Nikos Manolopoulos Managing Director of SNFCC,

picked up the glove, accepting the challenge quite fancifully and bravely, placing the exhibition at the very spot where it would run in an explosive manner: in a vivid, always in use and in motion, multi-coloured place: the building of the National Library of Greece at SNFCC. It is the works themselves that are coming to meet the spectators-readers, instead of awaiting for an on-the-spot visit. Art decisively steps in our reflective life, while four very significant women artists (and teachers themselves) contribute through their clearly feminine look to the rise of the crying question “Why?”

Thus we thank the staff of the SNFCC and the Managing Director.

The Exhibition, along with the round-table conversations that will follow and the Eleftherios Kalkanis’ Symphonic work “Cantata for the Lost Spieces”, that will be presented within its framework, clearly articulates that the era of the tolerance of the hatred against difference, actually killing difference in countless ways, has to end.

The Time of Reaction has finally come.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ANGELOS ANTONOPOULOS

Ο Άγγελος Αντωνόπουλος γεννήθηκε στα Τρόπαια Γορτυνίας το 1957. Σπούδασε ζωγραφική και σκηνογραφία στην Α.Σ.Κ.Τ. με δασκάλους τους Δ. Κοκκινίδη, Β. Δημητρέα και Β. Βασιλειάδη. Έχει πραγματοποιήσει πάνω από είκοσι ατομικές εκθέσεις [Δημοτ. Πινακοθήκη Δ. Αθηναίων, Art -Athina Titanium, Art Forum Τσάτσης Θεσνικη, Ν. Μορφές Αθήνα, Citronne Πόρος, Αποκάλυψη Λευκωσία, Τ.α.φ. Αθήνα, ALMA Τρίκαλα, Πάρκο Ελευθερίας Αθήνα, Αγκάθι Αθήνα] όπως και πολλές ομαδικές παρουσίες σε Ελλάδα και εξωτερικό Κύπρο, Ισπανία, Γερμανία, Ιταλία, Κροατία, Αγγλία, Η.Π.Α.

Έχει ζωγραφίσει τους κιν\φους Ideal στην Αθήνα και Cineak στον Πειραιά. Από το 1989 μέχρι σήμερα διδάσκει ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών.

He was born in Tropea (Arkadia, Peloponnese) in 1957. He studied painting at the Athens School of Fine Arts under D. Mytaras, D. Kokkinidis, V. Dimitreas, and stage design with V. Vassiliadis. He has presented solo exhibitions in Greece and Cyprus and has participated in group exhibitions in Greece and abroad (Italy, Spain, Croatia, Germany, United Arab Emirates).

He created a large-sized decor for the movie theatre Ideal in Athens. Later, he decorated accordingly the movie theatre Cineak in Piraeus. Since 1989, he teaches at the Painting Studio A of the Athens School of Fine Arts.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΖΟΥΡΟΥΔΗΣ

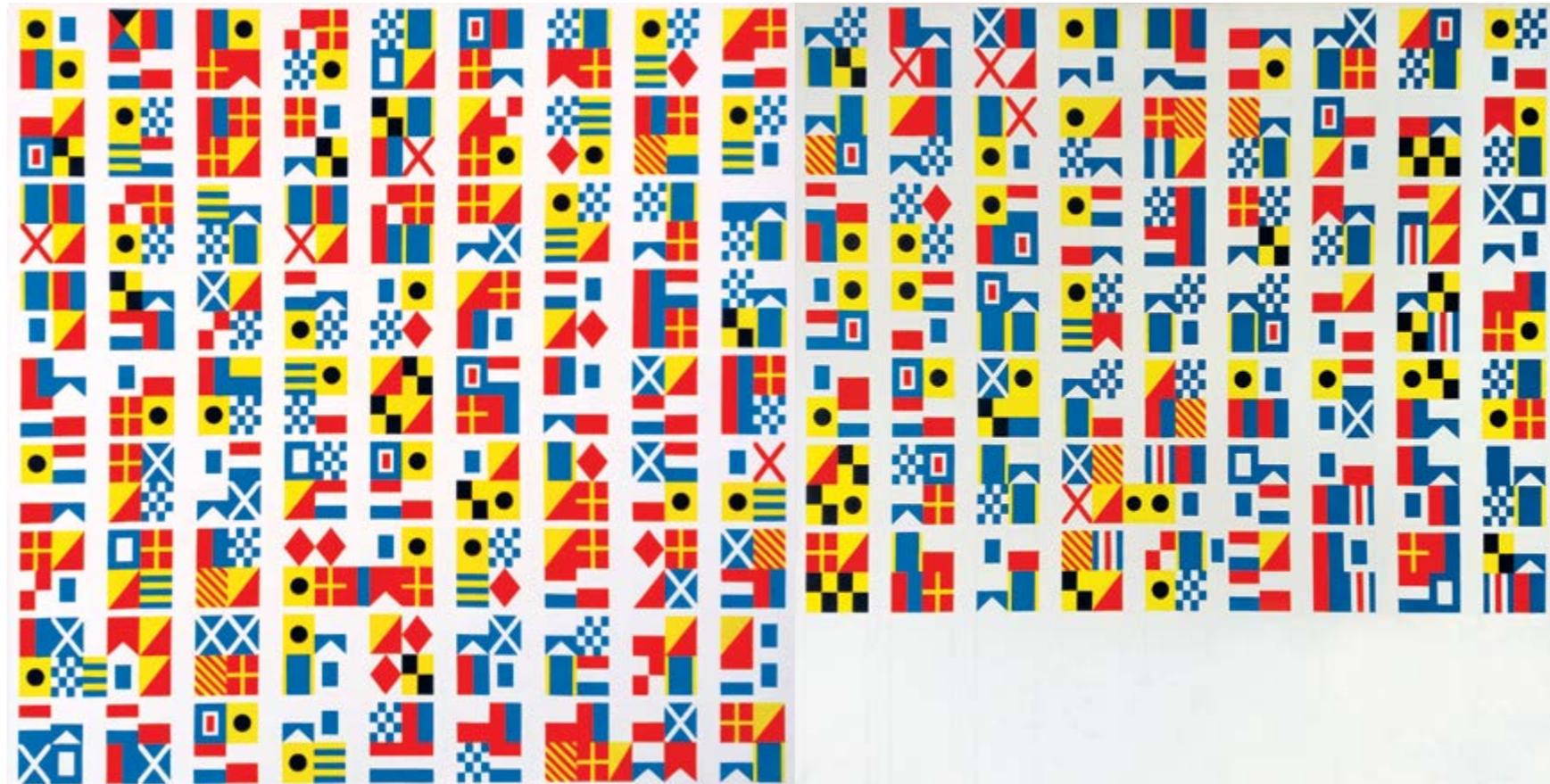
DIMITRIS ZOUROUDIS

Ο Δημήτρης Ζουρούδης γεννήθηκε στον Πειραιά. Σπούδασε στην Α.Σ.Κ.Τ. Εργάζεται στην Αθήνα και την Θεσσαλονίκη όπου διδάσκει ζωγραφική στην Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου. Το έργο του παρουσιάζεται σε θεματικές ενότητες και εκτίθεται υπό μορφή εγκαταστάσεων. Οι συνθέσεις του επιδιώκουν να εξερευνήσουν πράξεις και γεγονότα της σύγχρονης εποχής, ο συσχετισμός των παραγόμενων μηνυμάτων επιδιώκει την συνειρμική συμμετοχή του θεατή. Έργα του υπάρχουν σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές.

Dimitris Zouroudis was born in Piraeus. He studied at A.S.F.A. He lives and works in Athens and Thessaloniki. He teaches painting at the School of Visual and Applied Arts at the Aristotle University. His work is presented in thematic categories and being exhibited as installations. As a means of expression he uses traditional techniques, random found objects, digitally processed images and videos, which he combines with the manual practice of embroidery, trying to discuss matters of the contemporary art. His compositions pursue to explore acts with ideological background and matters of religious fanaticism. The correlation of the used communicative symbols produces messages that pursue the awareness of the viewer. His works can be found in public and private collections.

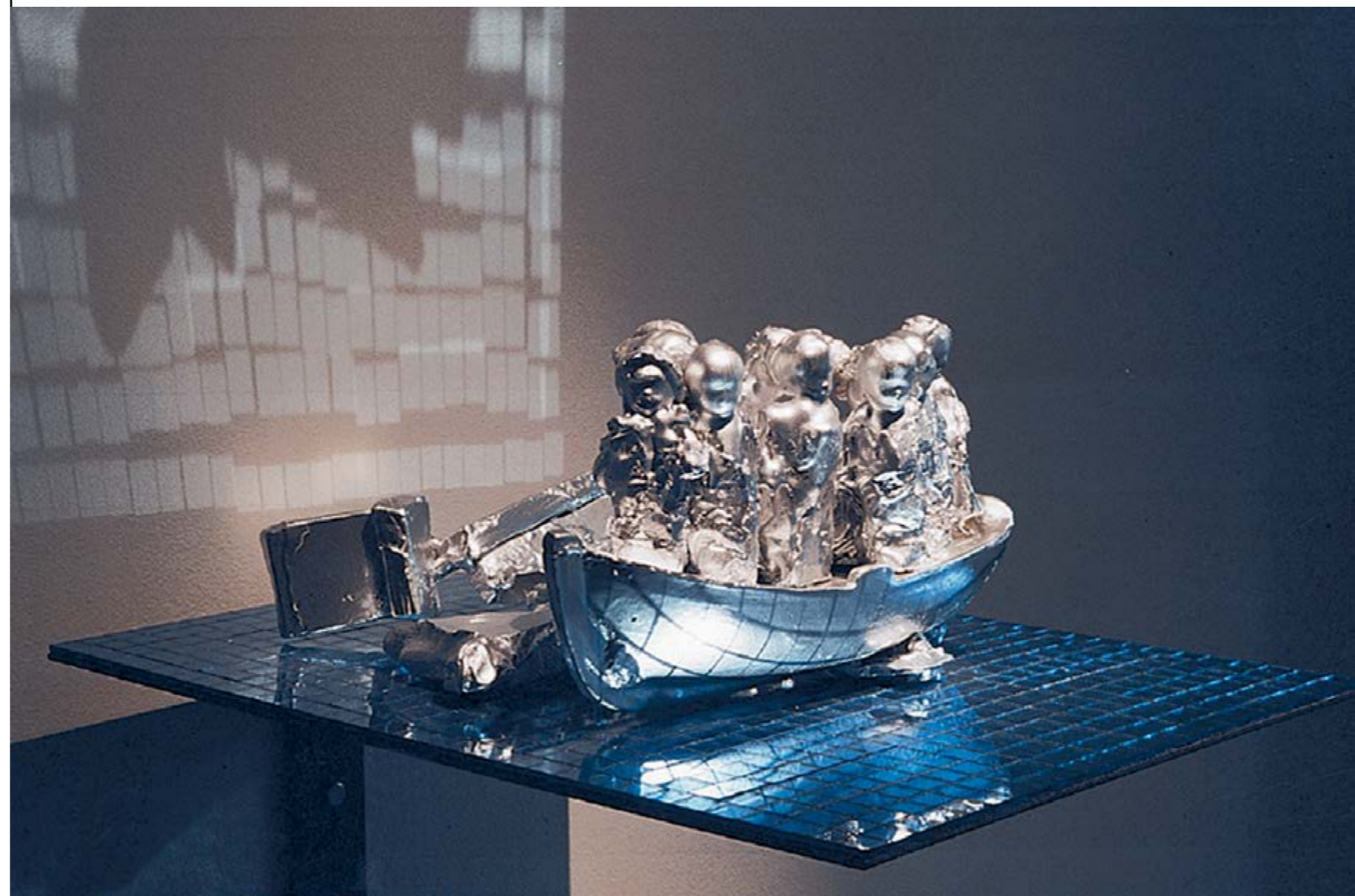
ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΠΠΑΣ

GIORGOS LAPPAS

Γεννήθηκε στο Κάιρο το 1950. Σπούδασε κλινική ψυχολογία στο Reed College Portland Oregon (1969-1973) και εργάστηκε εθελοντικά σε ψυχιατρεία. Το 1974 με υποτροφία του Ιδρύματος Watson ερεύνησε τη γλυπτική των ινδικών ναών. Παρακολούθησε μαθήματα αρχιτεκτονικής στο Architectural School of Architecture του Λονδίνου και στη συνέχεια μπήκε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας όπου σπούδασε γλυπτική με καθηγητές τον Γιάννη Παππά και τον Γιώργο Νικολαΐδη (1976-1981). Συνέχισε τις σπουδές του στην École nationale supérieure des Beaux-Arts του Παρισιού με υποτροφία του γαλλικού κράτους. Εργάζεται σε Γαλλία και Αγγλία ως το 1986. Το 1991 παίρνει υποτροφία του ιδρύματος Cartier στο Παρίσι. Από το 1995 ταξιδεύει και εργάζεται στην Αγγλία, ΗΠΑ και Ιαπωνία. Εκθέτει έργα του από το 1981 σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Από το 1992 δίδασκε στη Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. Έργα του βρίσκονται σε ιδιωτικές και δημόσιες συλλογές.

Born in 1950, Cairo, Egypt he studied Psychology at Reed College, Portland, Oregon, USA (1969-1973) and worked in State Mental Hospitals. In 1974 he was awarded the Waston Fellowship to study Indian Architecture and Sculpture for one year in India. He attended classes in architecture at the AA School of Architecture, London (1995) and studied sculpture at the Athens School of Fine Arts (1976-1981) under Yannis Pappas and Yorgos Nicolaidis. He continued his studies in sculpture at the École Nationale Supérieure des Beaux-Arts in Paris on a french state scholarship (1984-1985). Worked and traveled in France and Great-Britain until 1986. In 1991 he had a residence at the Cartier Foundation. He was elected Professor of Sculpture at the Athens School of Fine Arts in 1992. Since 1995 he worked and traveled in the United Kingdom, the USA and Japan. Since 1981 his work has been presented in various solo and group exhibitions. Works of his can be found at many private and public collections in Greece and abroad.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΛΙΤΗ

AFRODITI LITI

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1953. Σπούδασε γλυπτική (1972-1978), ψηφιδωτό (1976-1978), νωπογραφία και αγιογραφία (1978-1980) στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας κοντά στον Γιάννη Παππά, τον Γιάννη Κολέφα και τον Κωνσταντίνο Ξυνόπουλο. Το 1978 παρακολούθησε μαθήματα στο Università degli Studi του Μιλάνου και, με υποτροφία της Ιταλικής Κυβέρνησης. Συνέχισε τις σπουδές της σε μεταπτυχιακό επίπεδο στη συντήρηση υλικών στο Πανεπιστήμιο του Λονδίνου (1983-1986) με υποτροφία του Ι.Κ.Υ. Το 1985 τιμήθηκε με το βραβείο γλυπτικής του Ε.Ε.Τ.Ε. Είναι καθηγήτρια στην ΑΣΚΤ στον τομέα Γλυπτικής.

Η εκθεσιακή της δραστηριότητα περιλαμβάνει ατομικές παρουσιάσεις και συμμετοχές σε ομαδικές και διεθνείς διοργανώσεις, όπως οι «Μνήμες-Αναπλάσεις-Αναζητήσεις» το 1985, η Πανελλήνια του 1987, η Μπιενάλε της Αλεξάνδρειας το 1991, η έκθεση «SPIRA I» στη Μαδρίτη και το Διεθνές Συμπόσιο Γλυπτικής στη Θάσο το 1992, «Το Δέντρο» στην Πινακοθήκη Αβέρωφ στο Μέτσοβο το 1994, «Περί Φύσεως, Μιμήσεως και Τέχνης» και «Natura Mater Artis» στην Αθήνα το 1996, «Το κουτί της Πανδώρας» στο Antiken Museum στη Βασιλεία κ.ά. ενώ έργα της βρίσκονται σε πολλές δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές.

Born in Athens in 1953. She studied sculpture (1972-78), mosaic (1976-78), fresco and iconography (1978-1980) at Athens School of Fine Arts under Yannis Pappas, Costas Colefas and Constantinos Xynopoulos. In 1978 she attended studies in Italian Culture at the University of Milan on an Italian State scholarship. She continued her post-graduate studies in conservation at the University of London on a Greek State Scholarships Foundation (1983-86). In 1985, she was awarded the prize of sculpture of E.E.T.E. She is a professor in the Fine Arts in Sculpture field.

Her exhibition record consists of solo shows and participation in group shows in Greece and abroad. These include "Memories-Recreations-Quests" in 1985, the Pan-Hellenic Exhibition of 1987, the Alexandria Biennale in 1991, "SPIRA I" in Madrid and the International Sculpture Symposium on Thassos in 1992, "The Tree" in the Averoff Museum in Metsovo in 1994, "On Nature, Mimesis and Art" and "Natura Mater Artis" in Athens in 1996, "Pandora's Box" in the Antiken Museum in Basel, and others. Her works can be found in many public and private collections.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗΣ

MIHALIS MANOUSAKIS

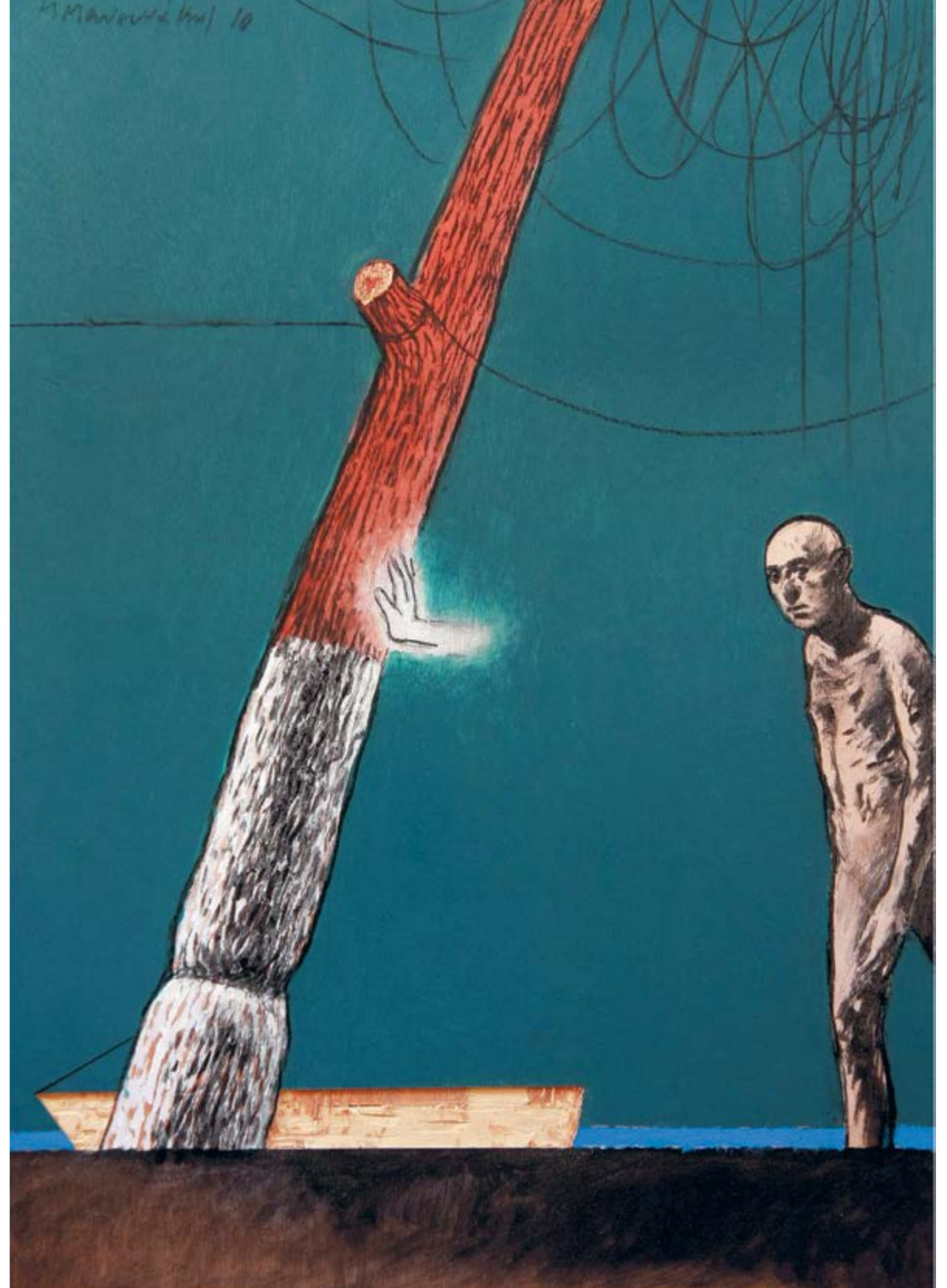

Μιχάλης Μανουσάκης: Γεννήθηκε στα Χανιά της Κρήτης το 1953. Σπούδασε στην Α.Σ.Κ.Τ. (1979 - 1984) με καθηγητή τον Δ. Κοκκινίδη. Δίδαξε ζωγραφική στο παιδικό τμήμα του Εργαστηρίου Τέχνης στη Χαλκίδα (1985 - 1990). Από το 1979 παρουσιάζει έργα του σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό (Αγγλία, Ιταλία, Γερμανία, Εσθονία, Ελβετία, Ρωσία, Τουρκία, Κίνα, Ιαπωνία). Το 1994 μοιράζεται το βραβείο καλύτερου περίπτερου με την ελληνική πενταμελή αποστολή στη Μπιενάλε της Αλεξάνδρειας και το 2004 του απονέμεται το δεύτερο βραβείο κοινού, για έκθεση -αφιερωμένη στους Ολυμπιακούς αγώνες της Αθήνας- στο Μουσείο της Νέας Τέχνης, στην Εσθονία. Από το 1987 διδάσκει ζωγραφική στην Α.Σ.Κ.Τ. της Αθήνας και το 2014 εξελέγη Καθηγητής και Διευθυντής του Ε' Εργαστηρίου ζωγραφικής.

Michalis Manousakis was born in Chania, Crete (1953). He studied at the Athens School of Fine Arts (1979 - 1984), under professor D. Kokkinides. He taught painting at the Children's Department of Art, Chalkis (1985 - 1990). Since 1979, he has presented his works in personal and group exhibitions in Greece and abroad (U.K., Italy, Germany, Estonia, Switzerland, Russia, Turkey, China, Japan). In 1994 he shared the prize for the best art stand with the Greek delegation at the Biennale of Alexandria. In the Museum of New Art, Estonia, in 2004 he was awarded the second prize of the public, within the frame of an exhibition dedicated to the Olympics of Athens. Since 1987, he has taught painting at the Athens School of Fine Arts, and in 2014 he was appointed Professor and Director of the E' Workshop of Painting.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΟΡΤΑΡΑΚΟΣ

KYRIAKOS MORTARAKOS

Γεννήθηκε το 1948 στην Αθήνα.

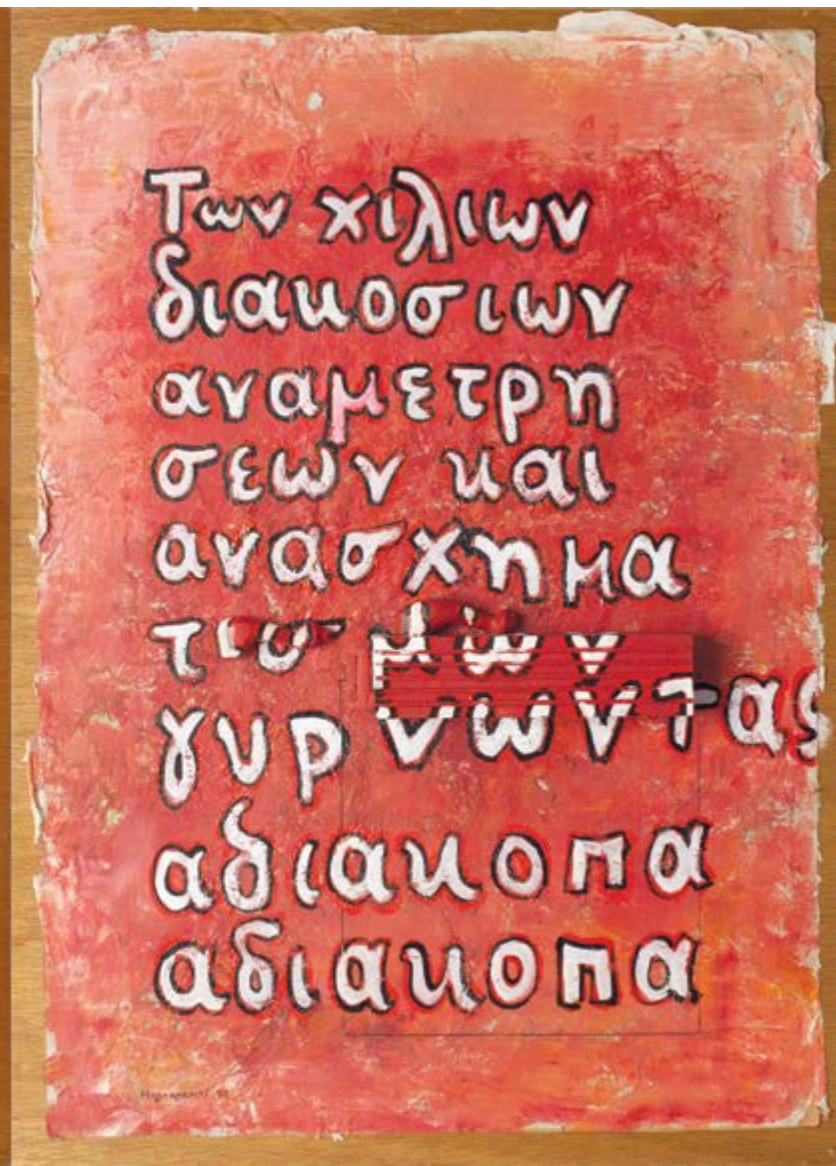
1970-1976 Πτυχίο ζωγραφικής, Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας, εργαστήριο Γ. Μόραλη. Πτυχίο Νωπογραφίας και Φορητών Εικόνων, εργαστήριο Κ. Ξυνόπουλο. Πτυχίο Σκηνογραφίας, εργαστήριο Β. Βασιλειάδη. Το 2005 εκλέχθηκε Τακτικός καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, στη σχολή Καλών Τεχνών, τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών. Από το 2015 είναι Ομότιμος καθηγητής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Συνεργάζεται με την γκαλερί Ζουμπουλάκη. Έργα του βρίσκονται σε Μουσεία, Πινακοθήκες Τράπεζες, στην Κεντρική Τράπεζα της Ευρώπης και σε Ιδιωτικές συλλογές. Έχει πραγματοποιήσει είκοσι ατομικές εκθέσεις σε Ελλάδα, και Αμερική.

Born in Athens, Greece, in 1948.

1970-1976 Degree in painting, Athens School of fine arts under Y. Moralis Degree in Fresco, Athens School of fine arts, under K. Xinopoulos Degree in stage design under V. Vassiliadis 2005 -Full professor at the Aristotle University of Thessaloniki, School of Fine Arts, Department of Visual and Applied Arts. Since 2015 he is an Equal Professor of the Aristotelian University of Thessaloniki. Lives and works in Athens. His works can be found in Museums, National Gallery, Banks and private collections, in Greece, Europe, U.S.A. He has organized twenty solo exhibitions in Greece, U.S.A.

ΞΕΝΗΣ ΣΑΧΙΝΗΣ

XENIS SACHINIS

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1954. Μεταξύ 1973-1978 σπουδάζει Χαρακτική και Σκηνογραφία στην Α.Σ.Κ.Τ. με δασκάλους τον Κ. Γραμματόπουλο και τον Β. Βασιλειάδη, αντιστοίχως, αποφοιτώντας με έπαινο «Φιλοτεχνηθέντων Έργων» το 1978. Από το 1981 έως το 1985 συνέχισε τις σπουδές του στη ζωγραφική στην Ε.Ν.Σ.Β.Α. στο Παρίσι στο Εργαστήριο του V. Guignebert. Είναι Καθηγητής Χαρακτικής και Κοσμήτορας της Σχολής Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Το 1997 τιμήθηκε με το Βραβείο Χαρακτικής της XIX Biennale της Αλεξάνδρειας της Αιγύπτου. Έχει εκδώσει δύο βιβλία, που αφορούν στην έννοια της Σύγχρονης Χαρακτικής το 2008 και το 2010.

Έργα του υπάρχουν στην Εθνική Πινακοθήκη Ελλάδας, στο Τελλόγλειο Ίδρυμα του Α.Π.Θ, στις Δημοτικές Πινακοθήκες Θεσσαλονίκης και Αθηνών, στη Συλλογή του Μακεδονικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης στη Θεσσαλονίκη, στη Συλλογή Χαρακτικής του PURDUE Univ., West Lafayette, Indiana-Η.Π.Α. και σε πολλές άλλες συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

He was born in Thessaloniki in 1954. Between 1973-1978 he studies in printmaking and stage design, in the Fine Arts School of Athens, Greece. He graduated with honours in 1978. From 1981 till 1985 he continued his studies in painting in the E.N.S.B.A. of Paris, France. He is Professor of Printmaking and Dean of the Fine Arts Faculty of the Aristotle University of Thessaloniki. He was awarded in 1997, with the prize of printmaking XIX Biennale, Alexandria, Egypt.

He published two books, on the concept of Contemporary Printmaking in 2008 and 2010.

His works are in the National Gallery of Greece, in Teloglion AUTH Foundation, Municipal Galleries in Thessaloniki and Athens, the Collection of the Macedonian Museum of Contemporary Art in Thessaloniki, the Printmaking Collection PURDUE Univ., West Lafayette, Indiana- The. PA and many other collections in Greece and in foreign countries.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΚΥΛΟΓΙΑΝΝΗΣ GIORGOS SKYLOGIANNIS

Ο Γιώργος Σκυλογιάννης γεννήθηκε στην Άμφισσα. Εισήχθη με υποτροφία στην Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας και αποφοίτησε με άριστα το 1981 με πτυχίο ζωγραφικής και σκηνογραφίας. Υπότροφος της Γαλλικής Κυβέρνησης το 1982 συνεχίζει τις σπουδές του στο Παρίσι στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης, υπό την καθοδήγηση του καθηγητή Jean Laude, όπου ολοκληρώνει μαζί του την Maitrise Αισθητικής πάνω στο εικαστικό έργο του J. Pollock. Το 1985 συνεχίζει τις σπουδές του στην Φιλοσοφία της Τέχνης με καθηγητή τον Revault D'Allones και γίνεται κάτοχος του DEA. Από το 1996 ως το 2005 υπηρετεί ως καλλιτεχνικός διευθυντής του Δικτύου Εικαστικών Εργαστηρίων Δήμου Άμφισσας (Υπουργείο Πολιτισμού).

Το 2006 εκλέγεται καθηγητής της Σχολής Καλών Τεχνών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Το 2008, με χορηγία της νομαρχίας Φωκίδας εκδίδει το λεύκωμα «Η νύχτα των στοιχειών», στο πλαίσιο δρώμενου του εικαστικού εργαστηρίου Άμφισσας.

Το 2009, υπογράφει προγραμματική σύμβαση του τμήματος ερευνών του Α.Π.Θ. με την νομαρχία Φωκίδος και το Δήμο Άμφισσας με θέμα: Αποτύπωση και καταγραφή της συλλογής «Ανθιβόλων» του ζωγράφου Σπύρου Παπαλουκά, στην Ιερά Μητρόπολη της Άμφισσας.

Από το 2006 μέχρι το 2017 είναι Διευθυντής Α' Εργαστηρίου ζωγραφικής του Τμήματος Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών Α.Π.Θ.

Georges Skiloyannis was born in Amfissa. He was admitted with scholarship to Athens School of Fine Arts, graduating with Honors in 1981 as a painter and scenographer. With a scholarship of the French Government in 1982 he continues his studies in Universite de Sorbonne in Paris, under Professor Jean Laude, towards the completion of his Maitrise on J. Pollock's work Aesthetics. In 1985 he takes lessons on Philosophy of Art, under Professor Revault D'Allones obtaining his DEA. From 1996 to 2005 he served as the artistic director of Amfissa's Visual Arts Workshops Network (Ministry of Culture).

In 2006 he is elected as a Professor of Aristoteleion University of Thessaloniki (A.U.TH.), School of Fine Arts. In 2008, with the sponsorship of the prefecture of Fokida, he publishes the album "The night of ghosts", within the context of a greater event held by Amfissa's Visual Arts Workshop.

In 2009, he signs a contractual agreement between A.U.TH. Research Department, the Prefecture of Fokida and the Municipality of Amfissa, regarding the "Plotting and recording of Painter Spyros Papalouka's "Anthivola" in Amfissa's Cathedral".

Since 2007 until 2017 he is the Director of the 1st Painting Studio, of the Department of Visual and Applied Arts, of A.U.TH.'s School of Fine Arts.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΩΚΑΣ

GIANNIS FOKAS

1951: Γεννήθηκε στα Γιαννιτσά

1973-1978: Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, Αθήνα
(Πτυχίο Ζωγραφικής, Εργαστήριο
Ι. Μόραλη - Δ. Κοκκινίδη)

1979-1983: Υποτροφία, Ecole de Beaux-Arts, Παρίσι,
(Εργαστήριο Jacques Lagrange)

1995 - 2018: Καθηγητής Ζωγραφικής
στη Σχολή Καλών Τεχνών
(Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης)

1951: Born in Gianitsa, Greece

1973-1978: Supreme School of Fine Arts, Athens,
(BA painting, Prof I.Moralis - Prof D.Kokkinidis)

1979-1983: Scholarship, Ecole des Beaux-Arts, Paris,
(Prof Jacques Lagrange)

1995-2018: Professor, School of Fine Arts,
Aristotle University of Thessaloniki

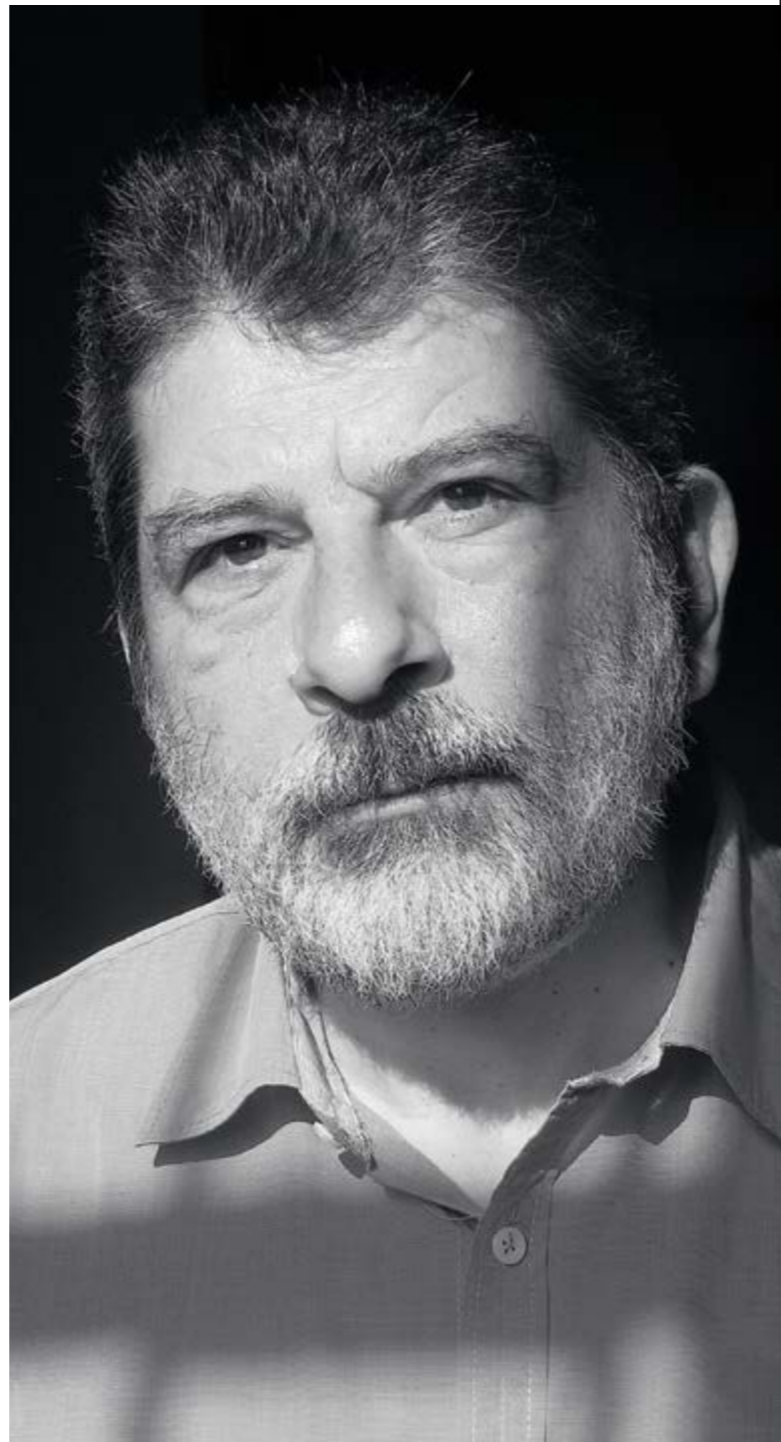

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΡΒΑΛΙΑΣ GIORGOS HARVALIAS

Ο Γιώργος Χαρβαλιάς γεννήθηκε στην Αθήνα το 1956. Σπούδασε στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών (1976-1983), με δασκάλους στο προκαταρτικό τους Δημήτρη Μυταρά και Λευτέρη Κανακάκη και ακολούθως στο 4^ο εργαστήριο Ζωγραφικής με Καθηγητή τον Δημοσθένη Κοκκινίδη. Αργότερα, ως νέος εκπαιδευτικός συνεργάτης της Α.Σ.Κ.Τ., συνέχισε τη μαθητεία του δίπλα στο Νίκο Κεσσανλή. Είναι Καθηγητής της Α.Σ.Κ.Τ. και Διευθυντής του Προγράμματος μεταπτυχιακών Σπουδών «Ψηφιακές Μορφές Τέχνης» της Α.Σ.Κ.Τ. Το 2006 εξελέγει Αντιπρύτανης της Α.Σ.Κ.Τ. και το 2009 Πρύτανης του Ιδρύματος (20/01/2010 έως 31/08/2014). Από το 1996 μέχρι σήμερα έχει αναπτύξει σημαντική ερευνητική δράση σε πολλά ιδρυματικά και διαπανεπιστημιακά ερευνητικά προγράμματα και έργα, στο πεδίο των Εικαστικών τεχνών, των νέων διευρυμένων εκφραστικών μορφών και μέσων. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

George Harvalias was born in Athens in 1956. He lives and works in Athens. He studied at the Athens School of Fine Arts (1976-1983), initially at the Preparatory Studio under Dimitris Mytaras and Lefteris Kanakakis, and then at the Studio of Dimosthenis Kokkinidis. Later on, as a young scientific collaborator of the A.S.F.A., he continued his training under Nikos Kessanlis. He is currently a Professor, Head of the «Master in Visual Art Forms» Postgraduate Studies Programme of the A.S.F.A. In 2006, he was elected Vice-Rector of the A.S.F.A. and, in 2009, Rector of the Institution (20/01/2010 - 31/08/2014). Since 1996, he has developed a significant research activity in the context of many A.S.F.A. or inter-university research programmes and projects, in the fields of Visual Arts, the new, expanded means of expression and media, Art education and new technology infrastructures.

ΤΑΚΗΣ ΖΕΡΔΕΒΑΣ TAKIS ZERDEVAS

Γεννήθηκε στην Πάτρα. Σπούδασε Οικονομικά στην πρώην Α.Β. Σ.Π., Γραφικές Τέχνες στις Σχολές Δοξιάδη και Φωτογραφία στο Παρίσι 1965-1970).

Το 1974 στην Αθήνα ξεκινά την επαγγελματική του δραστηριότητα στη διαφημιστική φωτογραφία. Το 1985 ιδρύει τη Σχολή Φωτογραφίας και Βίντεο FOCUS, την οποία διευθύνει έως και σήμερα. Από το 1993 στρέφεται στην καλλιτεχνική δημιουργία, με Φωτογραφία, Video-art, Κατασκευές και Εγκαταστάσεις.

Born in Patras. Studied Economics and Graphic Arts in Athens and Photography in Paris (1965-1970).

In 1974 he returned to Athens and started working in Advertising Photography. In 1985 he founded FOCUS faculty of photography and video, which he directs to this day. Since 1993 he turned to artistic creation, and specifically in Photography, Video-art, Constructions and Installations.

ΜΑΚΗΣ ΦΑΡΟΣ MAKIS FAROS

Ο Μάκης Φάρος είναι multimedia artist, συνθέτης, και κινηματογραφιστής. Είναι μέλος της καλλιτεχνικής ομάδας "for cancel" και συνιδρυτής και επιμελητής στο TILT platform. Έχει διδάξει στο μεταπτυχιακό της ΑΣΚΤ "Ψηφιακές μορφές τέχνης" ως εξωτερικός συνεργάτης από 1999, για 4 χρόνια. Διδάσκει στην ιδιωτική σχολή Φωτογραφίας και Βίντεο "Focus" από το 1996 μέχρι σήμερα καθώς και στα ΙΕΚ Ακμή, 2005-2008. Έχει δημιουργήσει Βίντεο, μουσική και concepts για πολλές της ομάδες σύγχρονου χορού. Ως συνθέτης και μουσικός έχει συμμετοχή σε περισσότερα από 10 LP,CD Έχει επίσης διατελέσει τεχνικός σύμβουλος σε θέματα εξοπλισμού και εγκαταστάσεων σε μουσεία (ΕΜΣΤ, Μπενάκη, Μακεδονικά μουσείο, κ.α) και μεγάλες διοργανώσεις (Μπιενάλε Βενετίας, Outlook, κ.α., εκθέσεις και φεστιβάλ (ADAF, e-fos, κ.α.)

Makis Faros is a multimedia artist, composer, and filmmaker. He is a member of her artistic group "for cancel" and co-founder and curator at TILT platform. He has taught at the postgraduate course "Digital Art Forms" as an external collaborator since 1999, for 4 years. He teaches at the Private Photography and Video School "Focus" by 1996 to date as well as IEK Acme, 2005-2008. He has created videos, music and concepts for many modern dance groups. As a composer and musician he has participated in more than 10 LPs, CDs He has also served as a technical adviser on equipment and museum facilities (EMST, Benaki, Macedonian Museum, etc.) and major events (Venice Biennale, Outlook, etc., exhibitions and festivals (ADAF, e-fos, etc.)

REJECTED

REJECTED

REJECTED

REJECTED

